

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน

เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๓๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๒๑๔ (สำโรง) – บรรจบทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๒๐๗๕ (ศรีสำโรง)

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๓๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๔ (สำโรง) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๗๕ (ศรีสำโรง) ในท้องที่อำเภอจอมพระ และอำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๓๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๔ (สำโรง) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๗๕ (ศรีสำโรง) พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอจอมพระ และอำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ มีส่วนกว้างสองร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 214(ลำโพง)-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2079(ศรีลำโพง)

0 2 4 6 கி.மீ.மேတာ

- (นายวิชา สรรพนุเคราะห์)
ผู้อำนวยการกองจัดการมลพิษที่ดิน

(นายฉันทน์ ศรีรุ่งโรจน์)
อธิบดีกรมทางหลวง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๓๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๔ (ลำโพง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๗๕ (ศรีลำโพง) ในท้องที่อำเภอจอมพระ และอำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้